

متن پرسش

سلام علیکم: ضمن آرزوی طاعات و قبولی استاد عزیز سوالی داشتم از محضرتان، دانشجوی مقطع ارشد هستم و علاقمند به امور و فضای تربیتی، مدتی است که کار تربیتی و مجموعه تربیتی رو به لطف و عنایت الهی با دوستان شروع کرده ایم و فهمی که دارم این هست که تکلیف من انجام این کار هست و به نظرم یکی از کارها و پروژه های اصلی زندگی ام هست و زمان زیادی را صرف امور کانون می کنم. هر از گاهی این ترس و دلهره در دلم ایجاد می شود که آینده مالی ام چطور خواهد شد و ذهنم را درگیر و اذیت می کنم. آشنایان و اطرافیان بعضاً هم از سر دلسوزی این مورد را بهم تذکر می دهند که فکر فضای مالی باشم و... از یک طرف هم این تذکر را می دهند که افرادی که مدتی وقت زیادی را صرف امور فرهنگی و تربیتی می کنند بعد از مدتی چپ می کنند و پشیمان از اینکه چرا وقت خود را صرف کار فرهنگی کرده اند که هیچ آورده مالی و اقتصادی برایشان نداشته هست. استاد ممنون میشم راهنمایی بفرمایید و در صورت امکان راهکار عملیاتی بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مسلماً اگر با مبانی اصیلی مانند «معرفت نفس» در فعالیت های فرهنگی و تربیتی جلو بروید به لطف الهی هر روز کارتان بهتر و بهتر جلو می رود و در عین حال آری! بالاخره باید مسیری جهت امور اقتصادی پیشه کرد و این دو قابل جمع می باشند. موفق باشید